

וּתְקַנְתָּא לַתְקַנְתָּא. וּמִתּוֹךְ שָׁנִיו יִכּוֹל לִישַׁבַּע מִשְׁלָם לֹא שִׁיךְ הֵכָּה דְּפִרְשִׁיט^(א): **עַל** דְּאִיתָ לִיה מִשְׁבַּעְתּוּ ב'ו'. וְאִע"ג דַּעַל דַּעַת ב"ד מִשְׁצִיעִין אוֹתוֹ מ"מ לֹא הו"ל לַתְקֵן שְׂבוּעָה בְּשָׁנִין דְּלֹא מִשְׁמַעַת שְׁחִלָּה שְׁלֹ: **וְיִימָא** שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה: ^בלְרַבְנָן דְּנָן נָסֵךְ פִּרְיָ: דְּלֹא חִישִׁי שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה: **בּוֹלָה** שְׁלִי וְלִדְבִירֵיבּ ב'ו'. ^אאָף עַל גַּב דְּקֹאֲמֵר כּוֹלֵה שְׁלִי לֹא מִשְׁמַעַת שְׁחִלָּה שְׁלֹ שְׁמַרַע לִידִיבּוּרִיה: ^ג**דַּחְשִׁיד** אֲמַמוּנָא לֹא חֲשִׁיד אֲשַׁבּוּעָתָא. נִרְאֵה דְּהִיִּינוּ טַעמָא מִשּׁוֹם דְּשְׂבוּעָה חֲמוּמָה כְּדֹאִיתָא צִימָא^(ד) (דָּף פו.) וּבִשְׂבוּעוֹת (דָּף נט.) שֶׁשְׁטוֹל מוֹדַעְזוּ עַל לֹא תִשָּׁא וְאִת' אִיכ' אֲמַאי גּוֹלָן פִּסְקוֹ לִשְׂבוּעָה דְּאֲמֵר שְׂכַנְגְדוּ נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל וי"ל דְּגּוֹלָן לֹא פִּסְקוֹ לִשְׂבוּעָה אֲלֵא מִדְּרַבְנָן^ו וְלַעֲדוֹת הוּא דְּפִסְקוֹ מִדְּלוֹרִייתָא מִשּׁוֹם אֵל תִּשַׁת רֶשַׁע עַד וי"מ בָּשָׁם ה"ר יְהוּדָה חֲסִיד הָא דְּחֲשִׁיד אֲמַמוּנָא כִּשְׁר לִשְׂבוּעָה מִשּׁוֹם דְּשִׁמָּא ע"י שְׂבוּעָה יִפְרֹשׁ מִגּוּל^ז: אֲלֵא גּוֹלָן וְדִאי^ח כִּמוּ שִׁמְמוֹן אִינוּ פּוֹרֵשׁ ה"ה מִשְׂבוּעָה וְלֹא קֶשֶׁה מֵהֵסוּף רִיעוּל דְּלֹאִסְהִידוּ צִיֵּה דְּלֹכַל (א) מִיַּיִיחָה אֲמַאי פִּסְקוֹ דְּבִהֲתָן מִרִי דֹלְכַל כְּרִיךְ לִשְׁלֹם וּמֵהֲשֹׁאֵר יִפְרֹשׁ עַל יַד שְׂבוּעָה דְּמֵה שְׁהוּא מִשְׁלָם עַל יַד עֲדִים אִין זֶה שְׂבַעַת מַעֲלִיל דַּעַל כִּרְחוּ מִשְׁלָם^ט וְהִינוּ טַעמָא דְּכוּפֵר בְּפִקְדוֹן פִּסְקוֹ לַעֲדוֹת:

הֵהִיא שְׁעָתָא דְּאִיתִיה בְּבִיתִיה. ל"ג דְּלֹאִשְׁבַּעַת דְּאי אִיכָא סְקִיד דְּנִשְׁבַּעַת לִשְׁקֵר בְּמַלּוּה נִמִי פִּסְקוֹ וְכֵן מִשְׁמַעַת בַּהֲגוֹל קִמָּא (ב"ק דף קו:) דְּמִיירִי בִּלְאָ שְׂבוּעָה: **בְּלֹא** דְּמִי מִשְׁבַּעַת דָּהּ. וְאִת' מִיפּוֹק לִיה מִלָּא תַּגּוּל וי"ל לַעֲזוּר עֲלִיו בְּשִׁמִּי לֹאִין וְאִת' הֵאָּה כִי יִיבִיד דְּמִי נִמִי חֲמֵסֵן הוּא כְּדִמוּכָה שְׁחִי הַכּוּסֵם (ש"ס דף קכ. וסס) וְחֲמֵסֵן פִּסְקוֹ לַעֲדוֹת כְּדַכְמִיב אֵל תִּשַׁת יֵדָךְ עַם רֶשַׁע לְהִיּוֹת עַד חֲמֵסֵן וְהַפִּסְקוֹ לַעֲדוֹת פִּסְקוֹ לִשְׂבוּעָה דְּכַל הִסְהוּ דְּחֲשִׁיב בְּפִסְקוּלִי עֲדוֹת בְּפִרְקֵי זֶה צוּרֵר (פִּסְהֲדִין דף קכ: וסס) פִּסְקוֹ לְהוּ לִשְׂבוּעָה בְּפִרְקֵי כֹל הַנִּשְׁבָּעִין (שְׂבוּעוֹת דף מה.) וי"ל דְּחֲמֵסֵן לֹא פִּסְקוֹ לַעֲדוֹת אֲלֵא מִדְּרַבְנָן מִדְּמִנִי בְּפִרְקֵי זֶה צוּרֵר הוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶם הַחֲמִסְמִין וְלֹא פִּרְיָן חֲמִסֵן דְּלוֹרִייתָא הוּא כְּפִרְיָן אֲגוּלָן וְחֲמִסֵן דְּקִרָא לֹא יִיבִיד דְּמִי וְסִלָּהּ הַגּוּלָל (ב"ק דף קט.) דְּמִייתִי קִרָא דְּמַחֲמֵס צִנִי יְהוּדָה אִפִּי' אִי יִיבִיד דְּמִי אִסְמַכְתָּא צַעֲלָמָא הוּא וְאִע"ג דְּהוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶם הַחֲמִסְמִין^א לְפִסְקוֹ לַעֲדוֹת וְה"ה שְׁפִסְקוֹ לִשְׂבוּעָה^ב הִינוּ חֲמִסֵן שְׁחִיף לַחֲמוּף מִיָּד לִיד צִידִיעַת הַבַּעֲלִים^ג אֲלֵא הֵכָּה^ד לֹא חִיף אֲלֵא מַעֲלִים חֲמִסְמוֹת וְאִמֵר שְׁנֹאֲצִדָּה לוֹ לֹא פִסְלִי^ה: אֲלֵא

חֲמִסִּי^ו אֲלֵא לֹאִשְׁתַּמּוּטִי עֲצִיד: **בְּפִקְדוֹן פִּסְקוֹ לַעֲדוֹת.** דְּמַאי אִשְׁתַּמּוּטִי אִיכָא הִרִי לֹא יִתֵּן לְהוֹאֵה וְצִעִין הוּא וְאִם אֲצִיד יִטְעוּן שְׂאֲצִיד וּפִסְטֵר: **וְיִמָּא מִיגו דְּחֲשִׁיד אֲמַמוּנָא.** דְּהֵהוּ דְּאֲמֵר לֹא הִיו דְּצִרִים מַעֲלוֹם כּוּפֵר בְּפִקְדוֹן הוּא וְיִלְכֵּא לְמִימֵר מִשְׁתַּמּוּטִי: **חֲשִׁיד נִמִי אִשְׂבוּעָה יִדֵּה.** דְּבִשְׁלָמָא אִשְׂבוּעָת שׁוּמְרִין דְּהֵהוּ דְּקִטְעִין נִלְאָסֵה דְּחִיצִיֵּה רַחֲמָנָא שְׂבוּעָה אִיכָא לְמִימֵר דְּלֹא חֲשִׁיד אֲמַמוּנָא אֲלֵא שְׁמָא פִּשַׁע בְּשִׁמְרִיתָה וְחִיב לִשְׁלֹם אֲוֹסְקִיה וְסָבֵר עַד דְּהוּ יִי חֲזִי וּפְרַעְנָא לִיה אֲלֵא הֵהִיא כְּפִירִיה הָא וְדִאי כּוּפֵר בְּפִקְדוֹן הוּא וּמִשְׁקֵר וְהִיבִי מִשְׁבָּעִין לִיה עֵלֶּה: **הָסֵס נִמִי אִשְׁתַּמּוּטִי מִשְׁתַּמּוּט.** שְׂאֲצִדָּה מִמְנוּ וְסָבֵר מִשְׁכַּחְנָא לִגְנֵי כ'ו': אִי פִסִי. בְּפִקְדוֹן אִיכָא לְמִימֵר מִשְׁתַּמּוּטִי: **דִּבְחִשְׁנָא.** אֲחַפְּשׁ: **ה"ג דְּהֵהוּ עֲשֵׂאָה סוּס גִּבִּיר** וְלֹא גִרָם הֵהִיא שְׂבוּעָה דְּלֹאִשְׁבַּעַת: **דְּאֲמֵר רַצ הוּנָא.** לִקְטֵן בְּהַמְּפִיק גִּבִּי שִׁילֵם וְלֹא רָכָה לִישַׁבַּע אֲמֵר רַצ הוּנָא אִם בֹּא לִשְׁלֹם מִשְׁצִיעִין אוֹתוֹ שְׂבוּעָה שְׂאִינָה בְּרַשְׁמוֹ מִיִּשְׁטִין שְׁמָא עֵינִיו נִתֵן צֵה: **הָסֵס.** לֹא חֲשִׁיד אֲמַמוּנָא דְּמוּרִי מִיִּמְרָא לְמִימֵר דְּמִי צַעֲיָא לְמִיתָב: **הָא קָא עֲבֵר בִּלָּא חֲחַמוּר.** מֵה לִי חֲשׂוֹד עַל לֹא חֲחַמוּר מֵה לִי חֲשׂוֹד עַל לֹא תַּגּוּל יִנְמָא מִיגו דְּחֲשִׁיד עֲלִיֵה חֲשִׁיד אִשְׂבוּעָתָא: וְלִמָּה אִינוּ נִשְׁבַּע וְלִדְבִירֵיבּ שְׂבוּעָה שְׁחִיצִיה שְׁלִי, וי"ל. רִיעִיטָא. ה. דְּחִיצִיה שְׁלִי מִשְׁמַע צִיצִיה שְׁלִי וְלֹא יִתֵּר אֲבֵל אִין לִי בַּה פָּחוֹת מִחִיצִיה אִינוּ כִּיכ לִשְׁוֹן מוּחַלָּשׁ וְאִפְשֵׁר דְּאִיתָ לוֹ בַּה טִפִי. רִיעִיטָא. ו. וְלֹא גּוֹדֵר רַבָּנִי אֲלֵא הִכָּא דְּנִדְרַע פִּסְקוֹ דְּגִנָּא הוּא לְהַשְׁבִּיעוּ. מוֹס' גִּטְיִן נָא: דִּיֵּה וְסִלָּא. וי"ר שְׁטִמָּי וּמִהֲרִים שְׁקִי. ז. [דָּן]מִי שְׁלֹא גּוֹל עֲרִיין אֲלֵא כְּשִׁיבֵר אֲלֵא לְגוּלָּא אִינִיג

דְּחִשִׁיד לֹא אֲמַמוּנָא דְּלִמָּא גּוֹל אִי רִמְיִן עֲלִיֵה שְׂבוּעָה כִּיִן דְּאִיכָא תִיר חֲמוּרִי פִרִיש דְּהָא אִפְשֵׁר לִי לְמַפְרֹשׁ מְכּוּלָּה מִלְתָּא דְּאִיסוּרָא. ר"ן. ו. מְגוֹל פִּעַם א' חֲשׂוֹד עַל שְׂבוּעָתָה מֵאוּרָה גּוֹיִלָּה וְאִילָךְ לִפִי שְׁמַחְמַת שְׂבוּעָה זֶו שְׂבִיחָה עֲלִיָּא לֹא יִשִׁיב מֵה שְׂוֹל כְּבֵר הַנֶּאֱכָל וְכִיִן דְּלֹא יִשִׁיב גּוֹל הֲרֹאשׁוֹן אָף מְגוֹל זֶה לֹא יִמְנַע וְלֹא יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה לְחֻצְצָן. ר"ן וי"ר (מִהֲרִים). ז. [ו]לֹא יִפְרֹשׁ מִן הַשָּׂר מִשּׁוֹם שְׂבוּעָתָה. מוֹס' מַמוּתִי יִי: דִּיֵּה וְסִלָּא. י. דִּיִּהִיב רִמִי. מוֹס' הִלָּשִׁי. יא. [ו]אִיכָּא מֵאי קֹאמֵר מוּרִי וְאִמֵר דְּמִי קָא יִיבִיבָא מ"מ הִרִי הוּא חֲמִסֵן וּפִסְלִי לְשִׁבְעָה מִדְּרַבְנָן וְיִמָּא מִיגו דְּחֲשִׁיד וְכִי' וי"ל. מוֹס' הִלָּשִׁי. יב. וְנוֹתֵן דִּמִּים. מוֹס' הִלָּשִׁי. יג. [ו]שְׁלֹא בִידִיעַת הַבַּעֲלִים הוּא חֲמוּס. מוֹס' הִלָּשִׁי. יד. אֲבֵל אֵם הִיֵּה חֲמִסֵן דְּלוֹרִייתָא אִז אִיֵּה

(א) נִכְמִיג: א' וְלִיג'.

דְּחִשִׁיד לֹא אֲמַמוּנָא דְּלִמָּא גּוֹל אִי רִמְיִן עֲלִיֵה שְׂבוּעָה כִּיִן דְּאִיכָא תִיר חֲמוּרִי פִרִיש דְּהָא אִפְשֵׁר לִי לְמַפְרֹשׁ מְכּוּלָּה מִלְתָּא דְּאִיסוּרָא. ר"ן. ו. מְגוֹל פִּעַם א' חֲשׂוֹד עַל שְׂבוּעָתָה מֵאוּרָה גּוֹיִלָּה וְאִילָךְ לִפִי שְׁמַחְמַת שְׂבוּעָה זֶו שְׂבִיחָה עֲלִיָּא לֹא יִשִׁיב מֵה שְׂוֹל כְּבֵר הַנֶּאֱכָל וְכִיִן דְּלֹא יִשִׁיב גּוֹל הֲרֹאשׁוֹן אָף מְגוֹל זֶה לֹא יִמְנַע וְלֹא יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה לְחֻצְצָן. ר"ן וי"ר (מִהֲרִים). ז. [ו]לֹא יִפְרֹשׁ מִן הַשָּׂר מִשּׁוֹם שְׂבוּעָתָה. מוֹס' מַמוּתִי יִי: דִּיֵּה וְסִלָּא. י. דִּיִּהִיב רִמִי. מוֹס' הִלָּשִׁי. יא. [ו]אִיכָּא מֵאי קֹאמֵר מוּרִי וְאִמֵר דְּמִי קָא יִיבִיבָא מ"מ הִרִי הוּא חֲמִסֵן וּפִסְלִי לְשִׁבְעָה מִדְּרַבְנָן וְיִמָּא מִיגו דְּחֲשִׁיד וְכִי' וי"ל. מוֹס' הִלָּשִׁי. יב. וְנוֹתֵן דִּמִּים. מוֹס' הִלָּשִׁי. יג. [ו]שְׁלֹא בִידִיעַת הַבַּעֲלִים הוּא חֲמוּס. מוֹס' הִלָּשִׁי. יד. אֲבֵל אֵם הִיֵּה חֲמִסֵן דְּלוֹרִייתָא אִז אִיֵּה יִכּוֹל לְחַלֵּק בִּכְך. עֲטִמָּי בָּשָׁם גִּלְיִן.

וּפִסְקִיטָא. כְּשִׁכְּנָגְדוּ יִשְׁבַּע ויִטּוֹל דְּהוּא נִמִי תִקְנָמָא דְּמִן הַחֲמוּרָה מִי שְׁעֲלִיו לִשְׁלֹם הוּא יִשְׁבַּע ויִפְטֵר מִן הַמַּשְׁלֹמִינִין וְאִין נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל מִן הַחֲמוּרָה וְאוֹתוֹן הַמְּנִיין בְּשְׂבוּעוֹת (דף מד:) תִּקְנָת חֲכָמִים הֵן וְלִשְׂבוּעָה דְּלוֹרִייתָא עֲצוּד רַבָּנִן תִּקְנָתָא אֲבֵל תִּקְנָתָא לְתַקְנָתָא לֹא עֲבָדִין: **וּמִיפּוֹק לִיה דְּהוּא לִיֵּה רֹעֵה.** אֲלִדְבִיצִי

קָא מַמְמָה דְּקִישָׁא לִיֵּה^א וְהָא גּוֹלָן הוּא וּמִיפּוֹק לִיֵּה דְּלִנְלָא הֵךְ גּוֹיִלָּה פִּסְקוֹ לִשְׂבוּעָה: **דְּאִמֵר רַצ יְהוּדָה סָסֵס רֹעֵה.** אִפִּילוּ לֹא הוּעַד עֲלִיו שְׂגוּלָּ: פִּסְקוֹ לַעֲדוֹת דְּסַמְמִיה גּוֹלָן הוּא שְׁמַרַעָה בְּהַמּוּטִיו בְּשַׁדּוֹת שֵׁל אַחֲרִים: דִּיזִים. רֹעֵה בְּהַמּוּט שְׁלֹ פִּסְקוֹ דְּבִשְׁטִיל הֵהֲלָמוּ רֹעֵה אוֹתוֹן בְּשַׁדּוֹת אַחֲרוֹת אֲבֵל רֹעֵה בְּהַמּוּט הַעִיר בְּצִכֵּר בְּשִׁבְלִי הֵהֲלָם אַחֲרִים אִינוּ חוּטוֹל לְהַרְעוֹת עַד שִׁינַּעַת לְמַרְעָה הַמוּפְקֵר לְכֹל: דְּאי לֹא סִימָא הִי. דְּלֹא אֲמִירִין עַל רֹעֵה בְּהַמּוּט דַּעֲלָמָא שְׁהוּא גּוֹלָן אִנֵן חִיּוּמָא לְרֹעֵה הִיכִי מִסְרִין: **עַל דְּאִיתָ לִיֵּה מִשְׁפַּעַת** אוֹ עַל דְּלִים לִיֵּה מִשְׁפַּעַת. דְּהָא לִישַׁבַּע וְלִיטוֹל חִלָּה כְּרִיךְ הוּא לִישַׁבַּע שִׁשׁ לוֹ צֵה חִלָּה אוֹ לִישַׁבַּע שְׁאִין לוֹ צֵה פָּחוֹת מַחֲזִיָּה שְׁמָא אִין לוֹ צֵה כְּלוֹם וְכִי מִשְׁמַעַת שְׁאִין לוֹ צֵה פָּחוֹת מַחֲזִיָּה בְּחֻלָּתוֹ שְׁאִין לוֹ צֵה כְּלוֹם דְּבִשְׁלָמָא אִם הִיֵּה לוֹ צֵה שִׁלֵּשׁ אִי רַבִּיעַ וְהוּא נִשְׁבַּע שְׁאִין לוֹ צֵה מַחֲזִיָּה נִשְׁבַּע בְּשָׁקֵר שְׁהִי יֵט לוֹ צֵה שִׁלֵּשׁ שְׁהוּא פָּחוֹת מַחֲזִיָּה וְאִין לוֹ צֵה חִלָּה אֲלֵא כִּשְׁאִין לוֹ צֵה כְּלוֹם נִשְׁבַּע הוּא בְּחֻלָּת: **שְׂבוּעָה שִׁשׁ לוֹ צֵה.** וְאִם תֹּאמְרוּ שְׁמָא שִׁלֵּשׁ אוֹ רַבִּיעַ שְׂבוּעָה שְׁאִין לִי חֲלָק צֵה פָּחוֹת מַחֲזִיָּה: מִי יִפְצִינָן לִיֵּה כּוּלָּה. הִרִי חֲצִירוֹ מוּפַסֵּס צֵה וְאִם יִשְׁצִיעוּהוּ עַל כּוּלָּה הִרִי לַעֲזוֹ לְצ"ד מֵאֲחַר שְׂכֻלָּה שֵׁל וְהִס' אֲמִירוֹ מִלְּחוּק^א: **מַרַע לִיֵּה לִידִיבּוּרִיה.** דְּאֲמֵר בְּרִישָׁא כּוּלָּה שְׁלִי וְהַשְׁמָא אֲמֵר בְּצִדִיל חִלָּה שְׁלִי: **דְּאֲמֵר כּוּלָּה שְׁלִי.** מִירּוּאָה הוּא: וְלִדְבִירִים. שְׁאִין אִתֵּם מֵאֲמִינִים לִי בְּכּוּלָּה שְׂבוּעָה שִׁשׁ לוֹ צֵה וְאִין לִי צֵה פָּחוֹת מַחֲזִיָּה: **וְיִמָּא מִגו דְּחֲשִׁיד אֲמַמוּנָא חֲשִׁיד כ'ו'.** אֲלִדְרִבִי יוֹחֵן פִּרְיָן דְּאֲמֵר חֲשִׁדוּרֵי רַבָּנִן שְׁמָא יִלָךְ וּמוּקָף בְּטָלִיתוֹ שֵׁל חֲצִירוֹ וְאוּמֵר הוּא הוּא אִם חֲשׂוֹד הוּא צִכֵּךְ חֲשׂוֹד הוּא נִמִי לִישַׁבַּע: **רָצ אֲמִירִין כ'ו'.** דְּחֲמִיר הוּא לֹאִינִשִי אִיסוּר שְׂבוּעָה מֵאִיסוּר גּוֹיִלָּה: **אִשְׁתַּמּוּטִי מִשְׁתַּמּוּט לִיֵּה.** וְלֹא חֲשִׁיד אֲמַמוּנָא: **כְּדִרְבֵּה.** דְּאֲמֵר לַעֲלִיט' מִפְּנֵי מֵה אֲמַרָה תוֹרָה כ'ו': **סָדַע.** דְּלֹא בְּגוּלָן שְׁפִדִין לִיֵּה רָאִיד בְּאִשְׁתַּמּוּטִי צַעֲלָמָא: **דְּאֲמֵר רַצ אִיכָא צֵר אִנִין הַכּוּפֵר בְּמַלּוּה.** שְׂבָאָ עֲדִים וְהוֹסִיקוּהוּ בְּכַפְּשֵׁן שְׁהִידוּהוּ שְׁהוּא חִיב לוֹ: **כִּשֵׁר לַעֲדוֹת.** אֲלֵמָא לֹא דַּעֲמִיה לְמַגּוּלִיה דְּיִמָּא לֹא תִשַׁת עַד

וְיִמָּא מִיגו דְּחֲשִׁיד אֲמַמוּנָא. דְּהֵהוּ דְּאֲמֵר לֹא הִיו דְּצִרִים מַעֲלוֹם כּוּפֵר בְּפִקְדוֹן הוּא וְיִלְכֵּא לְמִימֵר מִשְׁתַּמּוּטִי: **חֲשִׁיד נִמִי אִשְׂבוּעָה יִדֵּה.** דְּבִשְׁלָמָא אִשְׂבוּעָת שׁוּמְרִין דְּהֵהוּ דְּקִטְעִין נִלְאָסֵה דְּחִיצִיֵּה רַחֲמָנָא שְׂבוּעָה אִיכָא לְמִימֵר דְּלֹא חֲשִׁיד אֲמַמוּנָא אֲלֵא שְׁמָא פִּשַׁע בְּשִׁמְרִיתָה וְחִיב לִשְׁלֹם אֲוֹסְקִיה וְסָבֵר עַד דְּהוּ יִי חֲזִי וּפְרַעְנָא לִיה אֲלֵא הֵהִיא כְּפִירִיה הָא וְדִאי כּוּפֵר בְּפִקְדוֹן הוּא וּמִשְׁקֵר וְהִיבִי מִשְׁבָּעִין לִיה עֵלֶּה: **הָסֵס נִמִי אִשְׁתַּמּוּטִי מִשְׁתַּמּוּט.** שְׂאֲצִדָּה מִמְנוּ וְסָבֵר מִשְׁכַּחְנָא לִגְנֵי כ'ו': אִי פִסִי. בְּפִקְדוֹן אִיכָא לְמִימֵר מִשְׁתַּמּוּטִי: **דִּבְחִשְׁנָא.** אֲחַפְּשׁ: **ה"ג דְּהֵהוּ עֲשֵׂאָה סוּס גִּבִּיר** וְלֹא גִרָם הֵהִיא שְׂבוּעָה דְּלֹאִשְׁבַּעַת: **דְּאֲמֵר רַצ הוּנָא.** לִקְטֵן בְּהַמְּפִיק גִּבִּי שִׁילֵם וְלֹא רָכָה לִישַׁבַּע אֲמֵר רַצ הוּנָא אִם בֹּא לִשְׁלֹם מִשְׁצִיעִין אוֹתוֹ שְׂבוּעָה שְׂאִינָה בְּרַשְׁמוֹ מִיִּשְׁטִין שְׁמָא עֵינִיו נִתֵן צֵה: **הָסֵס.** לֹא חֲשִׁיד אֲמַמוּנָא דְּמוּרִי מִיִּמְרָא לְמִימֵר דְּמִי צַעֲיָא לְמִיתָב: **הָא קָא עֲבֵר בִּלָּא חֲחַמוּר.** מֵה לִי חֲשׂוֹד עַל לֹא חֲחַמוּר מֵה לִי חֲשׂוֹד עַל לֹא תַּגּוּל יִנְמָא מִיגו דְּחֲשִׁיד עֲלִיֵה חֲשִׁיד אִשְׂבוּעָתָא:

וְלִמָּה אִינוּ נִשְׁבַּע וְלִדְבִירֵיבּ שְׂבוּעָה שְׁחִיצִיה שְׁלִי, וי"ל. רִיעִיטָא. ה. דְּחִיצִיה שְׁלִי מִשְׁמַע צִיצִיה שְׁלִי וְלֹא יִתֵּר אֲבֵל אִין לִי בַּה פָּחוֹת מִחִיצִיה אִינוּ כִיכ לִשְׁוֹן מוּחַלָּשׁ וְאִפְשֵׁר דְּאִיתָ לוֹ בַּה טִפִי. רִיעִיטָא. ו. וְלֹא גּוֹדֵר רַבָּנִי אֲלֵא הִכָּא דְּנִדְרַע פִּסְקוֹ דְּגִנָּא הוּא לְהַשְׁבִּיעוּ. מוֹס' גִּטְיִן נָא: דִּיֵּה וְסִלָּא. וי"ר שְׁטִמָּי וּמִהֲרִים שְׁקִי. ז. [דָּן]מִי שְׁלֹא גּוֹל עֲרִיין אֲלֵא כְּשִׁיבֵר אֲלֵא ל

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

משציעין אוסו. לשאינו מודה במקל: **נימא מיגו**. דמעין פניו לכפור הכל לאו לאשתמוטי צעי וחשוד אשצועה: **עניסם נשצנים**. גצי חנוני על פנקסו וקשה לי אחמי צבקה למתני^(א) דשצועת^(ב) ומייתי לה מצבייתא: **נימא מיגו**. כיון דחד מינייהו ודאי חשד אממונא: **שנא שצועת משציעין אוסו**. כיון דשנא חשוד אמר חסד שמוכר חסד שטוען נגנבה: **שנא שלחסי צה יד**. לעשות מלאכמי דאי שנא צה יד היו גולן עליה ומיחייב צלונסיה ואפילו נאנסה צרסותיה היא קיימא וידיה היא: **נימא**. גצי שצועה שאינה צרסותי מיגו דחשיד אממונא שנא צרסותיה הוא וכופר צה חשיד נמי אשצועתא: **אצי אמר**. טעמא דמתני^(א) לאו דדר^(ב) יוחנן דאי הוא חשיד לן אהולך ומוקף צטלית מצירו חסד הוא לן חשוד אשצועה אלף חיישין שנא מלוה ישנה יש לו עליו על זה ומכיר צו שצכה ויכפור צו והולך ומוקף צטליתו ונשצע שיש לו צה דמי חליה וטלית זו שלו דהא אפי^(א) גלימא דעל כתפיה שעציד ליה: **אי פני**. אחמי רמו עליה שצועה כיון דאי לא היו עליה לא היו תפיס צה: **נשקלה צנא שצועה**. לגבות מלוה שלו: **ולא פרשי מספק ממונא**. אצל מודאי דממונא פרשי ומאן דלא פריש חשיד נמי אשצועתא: **תקפה אחד**. הוליה מיד מצירו בחוקה והרי כולה צידו קודם שנצצע: **יואלה מספח ידו של אחד מוס**. יואלה^(א) (לצדו) לפני צ"ד מתחמא צירי: **הראיס**. צדעים: **צדקני**. זהו לצדו אחוז צה וצא: **אלא לאו כו**. וכדלוקמין דשתיק ולצקוק לזוט: **אפי^(א) לסומכוס כו**. כלומר ואליצא דסומכוס דמיקל בחלוקה ולא מצריך אפי^(א) שצועה לאיטריך לאשמועינן דבצג"ג מודי סומכוס דאפי^(א) שצועה לא שקיל דהא לאו ממון המוטל צספק הוא: **דסרכא לאו כלוס היא**. ואין שור שחוט לפניך ולא דמי לנמלא עוצרה צלצה^(א) (צ"ק דף מו:). **ואס"ל צשאינתמו לפשוט דמוציאין אותה מידו וחלוקין: הקדישה**. צנא תקפה: **אינה מקודש**. דלא אליס הקדישה מתקפה: **הא לא תקפה**. ואין יכול להקדישה: מסותא

בלא שבועה מודה סומכוס י^(א)דסרכא לאו כלום היא אם תמצי לומר תקפה אחד בפנינו מוציאין אותה מידו הקדישה אינה מקודשת אם תמצי לומר תקפה אחד בפנינו י^(א)אין מוציאין אותה מידו הקדישה בלא תקפה מהו כיון דהאמר מר יאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט דמי במאן דתקפה דמי או דלמא השתא מיהא הא לא תקפה וכתוב יואיש כי יקדיש את ביתו קדש וגו'^(ב) מה ביתו ברשותו יאף כל ברשותו לאפוקי האי דלא ברשותו ת"ש דההיא

שנים אוחזין בבא מציעא

אלא הא דאמר רב נחמן. תימה הא הכא נמי משתמיט וי"ל דרב נחמן מחייב שצועת היסת אפי^(א) היכא שצועה ואמר זה החפץ שהוא צידך שלי הוא דלא שייך אישתמוטי^(א) וכן פ"י רב האי גאון שמשציעין שצועת היסת אקרקעות אפי"ג דלא שייך צהו אישתמוטי וקשה דפ"י שצועת הידינים

(דף מ: ושם ד"ה אישתמוטי) משמע דלא מחייב שצועת היסת אלף משוס אישתמוטי^(א) דקא פריך אדרבה אין אלס מעין ומשני דמשתמיט וי"ל כיון דצשאינו צעין משתמיט אף כשהוא צעין לא פלוג רבנן אי נמי אקושיא דר' חייא סמין: **דתני ר' חייא**. הקשה רש"י אחמי לא מייתי מתני^(א) דשצועת וי"ל דע"י ר' חייא שנאה רצי דלמוכח התס^(א) (דף מו:).

שבועה שלא שדחתי בה יד פרש"י דלס שלח ביה יד אפילו נאנסה חייב ואף על פי דמשהחירה פטור^(א) דקדמני בהמפקיד (לקמן דף ק"ג) מ"מ שנא נאנסה קודם שהחירה אצל קשה משלחי האומנין (לקמן דף פג.) דקאלמ ונשצר או נשצר אקין רואה הא יש רואה יציא רצאה ויפטר והא שנא שלח צה יד^(א) וי"ל שיפטר משצועה שנאנסה אף ישצע שלח שלח צה יד אי נמי שנא שלחתי צה יד אינו נשצע אלף ע"י גלגול שצועה שלח פשעמי דה וכשיש רואה שנאנסה פטור לגמרי ור"ת מפרש אפי"י גלגול לא ישצע היכא שהיא מתה צפנינו^(א) לאין מנגלגלין אלף צצבר הדומה דלמה י"ל שנלא צו יד דדוקא צשומפיס שחלקו ונמחיש שצועה ממקום אחר מנגלגלין משוס דמודי הימרא ושצועה שלח שלחתי צה יד מפרש ר"ת שנא אכלה דאינו צכלל שצועה שלח פשע צה^(א) ושאינה צרסותו^(א):

ספק מלוה ישנה יש לו ע"י. וההיא דמשציעין אותו^(א) שצועת ודשניסם נצצעין ונטולין נמי חיישין שמא^(א) מלוה ישנה יש לו עליו ולכן אין לפוטרו צנא שצועה וגם לא יטול צנא שצועה אצל צגולן ודאי וכופר צפקדון אין להכשיר מטעם שנא ספק מלוה ישנה יש לו עליו^(א): **מבואן אפשר בחזרה**. אס לא זכור יחזור ואלו יעכצנו מספק אצל אין לפרש אס זכור שאינו חייב לו יחזור אצל אס לא זכור יעכצנו אפי"פ שיעד שנא זכור עוד דא"כ גם מספק שצועה לא יפרוש:

אגרת ציה בלא סהדי. ואינו נאמן צמיגו דאי צענ אמר תקפה ממני דמיגו צמקוס עדיס הוא^(א):

הקדישה בלא תקפה מהו. ומיירי נמי כגון ששק צשעה שהקדיש ולצקוק כששאלה הגוצר לזוט^(א) ומציעא ליה כיון דלמיירתו לגבוה כו' הוה הקדש כתקפה דכיון ששק אודויי אודי ליה והוה הקדש^(א) ולא דמי לגול ולא נמייאשו הצעלים דשניסם אין יכולין להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו צרסותו דכיון דלודי ליה היו צפקדון שיש לו ציד אחריס דיכול להקדיש דכמוכח בהמוכר את הספינה (צ"ב דף פח.) גצי ההוא דלייתי קרי כו' דאי לא קייצי דמייהו היו קדושות או דלמא הקדש לא היו כתקיפה דלמה יזווח צצציל דצברי^(א) ומייתי מההיא מסותא דהקדיש חד ושקת אידך ומסקנא דלא היו הקדש אלמא שקיתמו אינו כדודאה: **ט ויהא הבא דבי תקפה בהן כו**. נראה דהכי מיצעי ליה במסותא כיון דמקרקעי היא והוה דינא כל דאליס גצר^(א) וכיון דלס תקפה האחד והקדישה כשהיא צידו מסתמא מו לא פקע אפי^(א) חור מצירו ומקפה ממנו כי הקדישה צנא תקפה נמי היו הקדש^(א) או דלמא כיון דאפי"י גצר האחד אס יכול השני לחזור ולמוקפה ממנו וזכה ה"ה הקדיש צנא תקפה לא יכול הקדש כלל כיון דמצירו אס תקפה היה וזכה דלא אליס הקדש מתקיפה והשתא אייתי^(א) ווא הכא אס תקפה

^(א) לרבי ישמעאל ולא מסתבר לאוקמי שלש שבועות דהכא בפלוגתא. מור"ם. וז"ל אפי"י ש עדים ששט או נשבר או נשבה יתא צריך שבועה שלא שלח בה יד מעולם. מוס' הלא"ה. ו. אפי"י דמגלגלין אפילו על הספק. מוס' הלא"ה. ז. דמשמע שלא פשע בשמירתו. מוס' הלא"ה. ח. וקרא דכתוב אם לא שלח פי' וכי [שאם] יש עדים ששלח בה יד חייב על האונסין. תנאים אשרי. ט. שפיסולו ודאי לא תלין בעין משום מלוה אלא בחזקת פסול הוא עד שיבא ראיה שמחמת מלוה ישנה כפר דאלין אין לך גולן פסול לשבועה דכלהו איכא למתלינהו במלוה ישנה. רש"י. י. דאנן סהדי דלא אגריה ניהליה כדמפרש עד השתא חזרתיה בגולגא וכו'. ר"ס. יא. והשתא דההיא דלעיל דאוקימנא דשקת בשעת תקפה. רש"י. יב. אפילו החצי שחברו ממוזק בה. מוס' הלא"ה. יג. שהרי עייין היא ברשותו ואין בהקדשו של מי שאינו שלו וברשותו כלום. ולכן אין שתיקתו הוראה. מוס' הלא"ה. יד. [וכל זמן שהיא בידו היא כשלו ויכול למכרה ולהקדישה. שעמ"ק צסס גליון. טו. דההקדש שזה מקדיש הוי כאלו תקפה וכי היכי דאם תקפה אפי"פ שזה צווח לא מהניא דכל זמן שתקפה היא שלו ה"ה הקדישה כשקדישה היא שלו וזהו הקדש וכיון שחל ות לא פקע אפי"פ דשתיקא לא כהוראה. שעמ"ק צסס גליון. טז. עלה במכור שאין לכהן זכיה בה אפי"י ותפסנו. מוס' הלא"ה.

עין מושפט נר מצוה

בא א מ"י פ"ו מהל' שאלה ופקדון הלכה א שמג עשין פח טוש"ע ח"מ פ"י (ולו ספק צ: וס') דלס ספק צ: **בבא ב** טוש"ע ח"מ פ"י צג ספק צ:

ל ג ד מ"י פ"ט מהל' טוען ונטען הלכה יג ופי' צשגות ומצי"מ טור ש"ע ח"מ פ"י קלח ספי' ח:

לא ה מ"י שס הל' א טוש"ע שס ספק צ: **לב** ו מ"י שס הל' יב טוש"ע שס ספק יז: **לג** ז מ"י פ"ט מלמסת מכירה הל' א סמג עשין פח טוש"ע י"ד פ"י רמז ספק יז:

לד ה מ"י פ"ו מהל' ערכין הל' כב סמג עשין קלח טוש"ע שס ספק יז:

הגהות הגר"א

[א] גב' אלף מתקפה אחד צפנינו. צ"ב וסבי"ג דאי צשקין לא מהני רצאה. רש"י צ"א וטור (ותמצי' דינע צח"מ פ"י קרי"ח ס"ק ט"ו דלא מצי"ה ס"ד שס צדעת הטור):

רבינו חננאל

והא דאמר רב נחמן א שבועות משביעין אותו כו' הוא בפי' הגדול קמא (כבא קמא קו:.) ואפקי' פריש אינשי מספק שבועה ולא פריש מספק ממונא. מאי טעמו, ממון איפשר בחזרה שבועה לא איפשר בחזרה. כפי' ר' יוסי תקפה אחי צפנינו מהו ב"ה ח"ט. ברי"א בשנישנים אדוקין אכל אה היה יוצא מתחת ידו אחר המוציא מחבורו עליו הראיה. ופספסנה, הכא במאי עסיקנן דאתו לקמן שניהן אדוקין בה ואמרי' להו דינא הוא דפלטתו לה, ואדלו והדדו כי תפיס לה חד מינייהו וטעין דאדרי לי ואמי לי שקלא דידך היא, ואידך טעין אונגרה אפי' ליה. דאמרי' ליה, עד השתא חזרת ליה בגולן וטענת כולה דירי הוא ואתא הוא ותפיס בהדיא וטעין בה, והשתא אמרת אונגרה ליה בלא שהרי, שקרא אתא איצוני תמי, לעולם דאתו לקמי' כי תפיס ליה חד ואידך סומכוס דאמי' ממון (דאמי' המוטל בספק חולקין בלא שבועה, מודה דסיירכא ולא כלום היא. אמ תימצא [לומר] תקפה אחי צפנינו מוציאין אותן מידו, הקדישה אינה מקודשת. ואם תימצא לומר, אין מוציאין אותה מידו, הקדישה מקודשת. הקדישה בלא תקפה מהו, מי אמרי' כיון דאמי מר אמיתרי לגבוה כמסורתו, הלא דאמי' כמנ דחקפה דמי, או דילמ' השתא מיהא הא לא תקפה.

^(א) כנתיב"י: אגדתה. ועיין בשטתמ"ק.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

[illegible]

תורה אור השלם

1 וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקָר וּצֹאן
כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת
הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יִהְיֶה
קָדֹשׁ לַיהוָה:

ויקרא כז לב
2 וְזֹאת לִפְנֵימֵי בְּיִשְׂרָאֵל
עַל הַגָּאוּלָּה וְעַל
הַתְּמוּדָה לְקִים כֹּל דִּבְרֵי
שִׁלְחַן אִישׁ נָעָלוּ וְנָתַן
לְרַעְיוֹהוּ זֹאת הַתְּעוּדָה
בְּיִשְׂרָאֵל: רות ד ז

גליון הש"ס

גמ' בשמותא מקרקע:
קשה לי אם תיקר היתרון
קנין משולל על עקב היתרון
דמשוללות גזילין קנין לה
דשמותא גזילין מקרי ארע
גרשות דסגנון אבל קרקע
איהי גזולה וזיל
גרשותא דגזילין. איז
משוללות וזיל בלא קנין
ללא קנין גרשותא (דסגנון)
דגזילין. וזיל
דחיתורא ודחיתא בשב"ק
עט דלא חתמי לה
קרקע דנחמי גרשותא
דגזילין. ואיז איהי בלא חתומא
דסגנון וזיל חתמי
הוא וילא קנין יחול
דקרקעו בשב"ק: שם חתמי
בריותא בעינין. עין
חמורא לי שיש חס' דיה
אזי וזיל: דרש' י"ח
דבסאן וזיל דרבי בעינין.
עין לקחמן מן ע"א וזכור
עין לקחמן:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה מחוי נראה
כו'. נ"צ והרמב"ם לא כתב
קן אלא ע"י גלגול אבל
רא"ש הוכיח כדברי תוס'
ע"ש:

מוסף תוספות

א. ולא שתקח מעצמה
וכו'. תוס' הרא"ש.

מוסף רש"י

עשרה ספק פטרי
חמור. כגון שהיה לו עשר
חמורות וילדו כולן זכר
ונקבה. מפריש עליהן
עשרה שיין. לאפקושי
לאסורייהו, ומעשרין.
לשין כאשר בהמות חולין,
יהן שלו. והמעשר קרב
שגמים והוא אורכלו כזין
שאר מעשר בהמה (בכורות
לא). גט בידה ומשיכה
בידו. שנת בידה לה ורשע

[illegible]

ג'ב' בסמורת מקרקע.
קשה לו אי שיקר חילוק
קנין ממשלתי לתקרקע
דמשלטינן גנולן קנין לה
שמוסות דבגון מקרי אע
גרמוסו דהגנול אכל קרקע
אינה גנולה ולא
גרמוסיה דבגון. איכ
דמשלטינן גנול בלא קנין
דלא קנין כרמוסיה (דהגנול)
דבגון? ואי
לחמיוסו דבדלחמיוסו בדיק
עט ע"א בתמני' בדיק
קרקע דמח' גרמוסיה
דהגנול. ואיכ דמח' בתמסות
דהגנולה במח' דמח' דדי
קנין וליכא קנין
לקרמוסו וצ"ש: אם היתב
בדחות בעיניו. עין
מכונן לו ע"א חומ' ד"ה
ז' וצ"ש: "ה"י ד"ה
דבמח' וב' דבלי בעיניו.
עין לקח מח' ע"א דמח'ס'
דלא לפוקי:

הגהות הגר"א
 [א] תוס' ד"ה מחו נראה
 סי' ר"ב והבנתי"ל לא כנח
 ע"י חלף ע"י גגולו אבל
 לא"ש הוכיח בדברי תוס'
 פ"ט:

מוסף תוספות
 א. ולא שחקו מצעמה
 וכו'. תוס' לא"ש.

מוסף רש"י
 עשרה ספק שטרי
 חמורי. כגון שהיה לו עשר
 תמותות ויהיו לו כולן זכר
 ונקבה. ומפריש עליהן
 עשרה שיין. לאפקושי
 לאסוריהו, ומעשרין
 לשני כשאר בהמות חולין.
 וזכר. ושליו. והמעשר קרב
 לשנים והוא אוכלו כדון
 שגם מעשר בתמא נכריות
 (ר"י). גט בירה ומשיחה
 ידיו. שגמט לו ורשע

[illegible]

עשיירי ספק. אין להקשות אינטריך קרא למעוטי ספיקא
(ט) כדפריך במסכת חולין (דף כג: ד"ה אינטריך):

מפריש עֲלֵיהֶן עֶשְׂרֵה שִׁיִּין. תימה דצפ"ק דזכורות (דף יא. ב) ושם אמרי' דשה אחד פוטר כמה פטרי חמורים ומה לריץ

עשרה שנים ותו מאי קא משמע לן
מתני' היא הספיקות ונכנסים לדיר
לתעשר וכו' כיון דלאמר מעשרין
כר' לנשבעו דהוה שנו פשיטא כיון
דמעשר דהן שלו דלילו היו של כהן
לא היה מעשרן דהוה להו חלקות
דמין (שם 97 ה:). הלכות והימין
לו במתנה פטור וכו' קמ"ל דאע"ג
דמעשרן עדיין שלו פשיטא
דמעשר במתנה של בעלים הוא:

ש עליהן עשרה שיין
עלה דמוסותא ת"ש
הוה עובדא בי רב
הונא ופשטה מזה
ש שאין יכול להוציאו
יש הא יכול להוציאו
א"ע דלא אפקיה
לא נתייאשו הבאים
קדישו זה לפי שאינה
ברשותו מי סברת
במסותא מפרש

[illegible]

וְלֹא־קִיֵּץ פְּשִׁיטָא לֹא צְרִיכָא דְקָאִי דְהָבָא בִי מִצְעָי הָא דְמִקְרַב לִגְבִי דְחַד מֵהוּ דְרִימָא דְרָא"ל פְּלוֹג הַכִּי דְפִלְגַת הַכִּי פְלוֹג הַכִּי: דְר"ר שְׁנִים אֲדוּקִין בִּשְׁמֵר נִפְל מִמֶּנּוּ מִצְאָתָיו וְלוֹה אִמֵּר ^עשֶׁלֶךְ הוּא וּפְרַעְתָּיו וְנִמּוּ דְבָרֵי רַבִּי רֶשֶׁב"ג אֲמִיר יַחְלוּקוּ נֶפֶל לִיד דִּינָן לֹא יִזְכֵּר הָרִי הוּא בְּחֻזְקָתוֹ אִמֵּר מִר יִתְקִיִּם הַשְׁמֵר בְּחֻזְתָּמוֹ דִּת לִיה מִתְנָה שְׁנִים אוֹחֻזִין כּו' אִמֵּר רַבָּא אִמֵּר רַב נַחֲמָן וְקוּן כִּי פְלִיגִי בִּשְׂאִינִי מְקִיִּים רַבִּי סָבֵר ^עמִוֹדָה בִּשְׁמֵר אִי מְקִיִּים לִיה פְּלִיג וְאִי לֹא מְקִיִּים לִיה לֹא פְלִיג וְלִמָּא הוּא מֵאֵן קָא מוֹשְׁוִי לִיה לְהָאִי שְׁטָרָא לֹה בִּי שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל סָבֵר מִוֹדָה בִּשְׁמֵר שְׁכַתְּבוּ לֹא מְקִיִּים לִיה יַחְלוּקוּ נֶפֶל לִיד דִּינָן לֹא יִצְאִיו עוֹלָמִית

ופלוגי על החימת ידיהו ואשרניהו וקיימניהו כדחיו: כולי עולמא
 ויל קאמר אלל לנמדי פלוגיה. ופולגומייכו כשאניו מקוים רבי סבר
 לקיימו בחותמיו ואפילו השטר צידו נאמן הלוה לומר פרעמך דכל
 אמר דפריע אבל משהשטר מוחזק על פי עדיו אין הלוה נאמן
 עדות ומשו' ליה שטר מעליא אין הלוה נאמן בזמירתו אלל
 א לא פליג שאפילו כולו ציד המלוה נאמן הלוה לומר פרעמי:
 מאי

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

א מ' פ"ב מהל' כג
זכורים הלכה כג
סמוג עשין קמו:
ב ב מ' פ"ו מהל'
ערכין הל' כד סמוג
עין קלב טוש"ע ח"מ ס'
ד. סעף ו וטוש"ע י"ד
ס' רנח סעף ו:
ג ג מ' ס' מהל' כג
סמוג ע"ט טוש"ע י"ד
ה (רב אלפס כאן וצ"ק
פ"ד דף כ.)

ד ד ה ו ז ח ט
מהל' טוען ומטען
י' ט י סמג עשין לה
ש"ע ח"מ ס' קלח סעיף
:ג

ה' ז מ"י פ"ה מהלכות
מכירה הל' ז סמג
סין פז טוש"ע ח"מ ס'
קלה סעיף ד:

ו' ח מ"י פ"ה מהלכות
גירושין הל' טז סמג
עין נ טוש"ע אה"ע סי'
קלח סעיף 3:

ט י מ"י פ"ט מהל' י
טוען ונטען הל' י
מג עשין לה טוש"ע ח"מ

ס' קלח סעיף ג:
ח ב מ"י פ"ד מהל'
מלוה ולוה הל' יד
מג עשין נד טוש"ע ח"מ

ס' סה סעיף טו:
 ב' ל מ"י שם [והל' ה]
 וסמג שם טוש"ע
 ח"מ ס' פב סעיף א:

לעזי רש"י

יניי"ש [פירניי"ש].
טין תלויים בבר
(בעיים).

רבינו חננאל

אז היה עולה דמסותא.
יש, מיהא דאמ' רב כל
מזון שאינו יכול להוציא
לעניים הקדשו אינו
רשוי, הא יכול להוציא
צ"פ שלא הוציא
קדשו קדשו. (ב) ומקשי
לה, והאמ' ר' יוחנן גזל
אנשי יישובא הבעלים
נזקין אתי וכו' להוציא
לפי שאינו שולח וזה לפי
אינו ברשותו. וקיימ' לן

לא מקשינן לא ממשנה
מבריתא לא
ממראה אלי אם היא
היא, ועוד, לא דהואה
דכר, ויחנ' אלא פירוק
דבריו ואמ', מי סברת
הואה מטלטליה היא
שמיא עליה אל דר, יחנ'
כאמ' רב כל ממונ
יכול להוציא
יניקין רח, האי ממונ
מקרקענה אהא
לן קרקע אהא
ולעולם ברשותיה
היילקן אה
ולא להוציא בריתיים
שותיה קיימ' ושפיר קא
קוש' ויהא וקתני שנים
קוש' במילתו דהוה נטול
שדירי מגעת וזה

של עד מקום שידו מגעת
ושאר חולקין כבוה
אוקימנא, שרבעה,
דלתות דעצמה.
תנאי חולקין
שני תצאון ונטל
אחד חציה, בשאדוקין
ימין שבקצותיה והן
כרכסא.
שוטה רמיא. רייך בן אשי
הנה, מדקתני זה נוטל עד
רופסן, ואנ"ל אדא וטכין
קני חציה דלפניו דרפס. וטכין
הנה לשני תצאון יבא
עמ. ת"ה. שנים אדוקין
במצממאות, ולוה אמי, שלך
שכטבו חולקין וקיימנא,
ומ, אחר חציה כמות.

(א) מלשון ר"ח 'ומקשינן עלה והאמר ר' יוחנן' נראה שדברי הגמרא 'הא יכול להוציא בדיינים הקדשו קדוש' הם סיוס דברי רב. ולכן פרשו כולנו בזמן מאתי מסותא מחששם שמה יכול המקדש להוציא בדיינים והקדשו הקדש.